

31 квітня – з Днем Сміху!

Житлівська ЗОШ І-ІІ ступенів

Прийшла весна – прийшли хлопоти

Нарешті закінчилась зима. Розтав сніг і скінчились морози. Стало тепліше пригрівати сонечко і тепло розходить ся над землею, радісно шебечуть пташки. У лісі, на галявині бавляться маленькі зайчатка. Прилетіли дикі качки і купаються на озерах та на річці. На деревах бруньки починають набухати, а на вже позеленілій галявині розквітають перші проліски. Оце краса! І щоб весна завітала і у нашу школу, в наше селище, нам потрібно дбайливо готуватися до її приходу. Потрібно вже придивитися до матінки-Землі і почати її прибирати після зимового безладу.

Тут хотілось би згадати слова Маленького Принца із однойменної повісті Антуана де Сент-Екзюпері: «Встав зранку, привів себе в порядок,привідав в порядок свою планету». Тому мені б хотілося, щоб кожен з нас без нагадування, почав прибирати власне подвір'я, вулицю, парк, подвір'я школи.

І якщо ми самі вийдемо й наведемо лад, то буде приємно дивитися на наше селище. Пам'ятайте: ніхто за нас не приведе до ладу наше селище. Нам тут жити. Хочеться ходити по чистих вулицях, спостерігати за природою, а не за сміттям. Тож сміліше за граблі та вінник, шановні діти та дорослі!

Железняк Катя

Гумористи Луганщини

Напередодні чудового весняного веселого свята Дня Гумору, або його ще називають у деяких місцях День Дурня, ми хочемо познайомити вас з нашим земляком,

Луганським журналістом і письменником Андрієм Юхимовичем Антоненком. Народився він у 1922 році. Закінчив Білокуракинську середню школу. Працював у районних газетах, член Спілки журналістів, ветеран журналістської праці, друкується в місцевій і республіканській пресі. Лауреат I і II Всесоюзного фестивалів народної творчості. Учасник Великої Вітчизняної війни, нагороджений орденами Вітчизняної війни I ступеню, Червоної Зірки, медаллю «За відвагу» та іншими. Пропонуємо на ваш розсуд його гумореску «Молокот розведене».

МОЛОКО РОЗВЕДЕНЕ

З молоком маленьку Тоню На базар послала мати:
-Учись, - каже, - мая доною, Змалку торгувати.
Може вийдеш колись в люди,
Станеш за прилавком,
Заробляти добре будеш –
Тож навчайся змалку!
Торгувала Тоня вдало -
Дівчинка завзята,
Базарян усіх скликала
Молоко купляти.
-Беріть, добрі люди, сміло!
Молоко свіженьке!
-Рано-вранці надоїла
Моя рідна ненька!
Підійшла стара Явдоха,
Молоко купує:
-Доллю в нього води трохи
-Й каші приготую.
-Ну а це, бабусю, годі! -
Дівчинка сказала, -
-Вже не треба лити воду,
Мати доливала.

Останній шанс

(новела)

Це було в Англії. Жили собі дві сестри, яких звали Джейсі і Джо. Джо запропонувала піти Джейсі до музею. Коли дівчата зібрались, то Джейсі на дорозі і її збив автомобіль. А вже коли Джо вийшла з будинку, вона побачила бідну сестру на дорозі. Вона лежала і не дихала. Дівчина дуже злякалась за сестру. Аж потім вона зрозуміла, що потрібно викликати лікаря. Через кілька хвилин приїхала карета швидкої допомоги. Коли лікар оглянув Джейсі, то сказав, що шансів занадто мало. Джо заплакала, підійшла до сестри і сказала їй: «Люба моя Джо, ми впорасмося». Але Джейсі мовчала. Бідна Джо перекоувала сестру, котра лежала без тям, що та видужає. Прийшовши до тям, Джейсі промовила, що все чула: і розмову з лікарем, і слова сестри. Стан дівчинки гіршав. Що тільки не робили лікарі, та все марно. Невдовзі Джейсі сказала собі: «Я сильна, я зможу, я видужаю!»

Через деякий час і справді Джейсі стало краще. Хоча лікар казав, що в неї є тільки один шанс, та дівчина повірила в себе і видужала.

Коротенко Олександра

Ми пам'ятаємо його завжди

Тарас Шевченко народився 9 березня 1814 р. в с. Моринцях Звенигородського повіту Київської губернії (тепер Черкаська область) у родині кріпаків Григорія і Катерини Шевченків. Батько Тарасів був не тільки добрим хліборобом, він ще й стельмахував та чумакував, до того ж умів читати й писати. Досить пророчим виявився батьків заповіт: «Синові моєму Тарасові зі спадщини після мене нічого не треба. Він не буде людиною абиякою, з його вийде або щось дуже добре, або велике ледащо; для нього спадщина по мені... нічого не значитиме...».

Український народ шанує пам'ять свого видатного сина. З 1918р. щорічно відзначається День народження Т. Шевченка. По всій Україні встановлені пам'ятники (остові, відкриті музеї, його могили оголошено заповідником, ім'я поета присвоєно учбовим закладам, науковим установам, театрам, вулицям, бульварам, площам, пароплавам тощо. Починаючи з 1962 р., щорічно присуджуються Державні премії України імені Т.Г. Шевченка в галузі літератури і мистецтва. Масовими тиражами друкуються його твори, перекладаються багатьма мовами. За рішенням ЮНЕСКО, ювілей поета відзначалися майже в усіх державах світу.

Наша Житлівська школа не є винятком. У нас теж поважають цього великого і відомого письменника. На честь нього ми влаштуємо велике свято, у якому старші класи розповідають про його біографію і дні з його життя. Також молодші та середні класи готували сценки, вірші. Ось наприклад, у його День народження дев'ятих та восьмих класи розповідали про кохання Тараса Григоровича Шевченка. У нього навіть у дитинстві з'явилася перше кохання - це була Оксана Коваленко. Він її дуже любив і називав її своєю «Зірнкою». Та, на жаль, у них майбутнє не склалось. Він протягом усього життя шукав свою спутницю життя. Ми ще дізналися що у нього в дорослому житті було багато коханих жінок, остання з них була Ликерія Полусмак. Та сімейне життя у нього все-таки не склалося і він залишився самотнім, але для народу він залишився відомим письменником, художником та громадським діячем. І про це все ми дізналися з розповідей учнів дев'ятого та восьмого класу.

Петухова Віка, Железняк Катя

Інтерв'ю дня

Новий вчитель в нашій школі

Школа наша маленька і кожен знає про кожного майже все. І ось коли попадає нова людина у село, у школу, то всі хочуть про неї знати якомога більше. Цей навчальний рік у нашій школі працює людина, яка все попереднє життя прожила у Луганську. А як же їй працюється у маленькій сільській школі. Бесіду ми сьогодні будемо вести з викладачем історії та географії нашої школи Кучеренком Тарасом Володимировичем. Доброго вам дня.

Тарас Володимирович: Доброго.

Кореспондент: Чому ви стали вчителем історії та географії?

Тарас Володимирович: у школі я любив історію і російську літературу, але російську мову знав не надто добре, тому пішов навчатися в університет на історичний факультет, а з географією... Знаєте якось фантастично вийшло (мабуть перемандрував).

Кореспондент: Розкажіть про свій перший робочий день.

Тарас Володимирович: Я тоді так хвилювався, що через годину після уроку тільки побачив, що продовжую тримати крейду ще з уроку.

Кореспондент: Який кумедний випадок вам запам'ятався за роки роботи у школі?

Тарас Володимирович: може випадок, коли я промазав мимо стільця на уроці, або як дитячий загін в горах завів не туди.

Кореспондент: Чи їздили ви на розкопки? Куди? Що там знайшли цікаве?

Тарас Володимирович: Ми розкопували Еобатівську культуру (13 століття до нашої ери) на Південному Бузі біля Південно-Української атомної станції і давній Київ.

Кореспондент: Чи є учні, які досягли чогось у житті, якими ви можете пишатися?

Тарас Володимирович: Всякі учні були. Наприклад, Віра Терьохіна зараз аспірант з археології в Санкт-Петербурзі.

Кореспондент: Що, на ваш погляд, найважче у професії вчителя?

Тарас Володимирович: На мій погляд, не з'їхати з глузду та залишитися людиною.

Кореспондент: Де легше працювати у малій сільській школі, чи у великій міській?

Тарас Володимирович: Мабуть там, де в тебе більше досвіду. Але різниця в школах сама по собі цікава, і не тільки бентежить, але й збагачує.

Кореспондент: Чи хотіли б мати іншу професію?

Тарас Володимирович: Я не проти деякий час попрацювати шейхом Арабських Еміратів або олігархом – але поки не запрошували. А якщо серйозно, дуже хочеться бути вчителем, який ніколи не стомлюється. Або як у Ліни Костенко: «Хочеться чуда і трішки вина...»

Кореспондент: раз рік зайшла про літературу, то є у вас улюблені цитати класиків літератури?

Тарас Володимирович: Звісно є:

«Три вещи меня поразили в жизни – дальняя дорога, ветер и любовь.

Дальняя дорога – как влечение жизни, ландшафты встречного мира и странничество, полное живого исторического смысла.

Ветер – как вестник беспокойной вселенной, выходящий в открытое лицо неутомимого путника, ласкающий как дыхание любимого человека, сопротивляющийся шагу и делающий усталую кровь веселой влагой.

Наконец, любовь – язва нашего сердца, делающая нас умными, сильными, странными и замечательными существами».

А.Платонов

«Ледь-ледь окреслена мета,

А сердце манит у дорогу». (М.Рильський)

«Ми не лукавили з тобою,

Ми просто йшли. У нас нема

Зерна неправди за собою...» (Т.Шевченко.)

Прогнозоване вбивство

(детектив)

А ось уже й нова пригода сталася з Шерлоком Холмсом. Одного дня до Шерлока прийшла жінка і повідомила, що через день станеться вбивство. Шерлок не повірив. Але коли він хотів запитати, чому вона так думає, її вже не було.

Прошло два дні, сталося убивство. Вбили приятеля доктора Ватсона сера Седрика. Шерлок здивувався, тому що він ніколи не вірив у передбачені події. Ватсон і Холмс взяли за цю справу. Спочатку Ватсон почав шукати цю жінку, але ніяк не міг її знайти. А Шерлок сидів біля свого каміна і нервово палив люльку. Він довго думав, як таке могло статися. Невдовзі Ватсон знайшов у Шерлоковому кабінеті під столом фото, на якому був зображений Седрик. Ватсон сказав це Холмсу. Той прочитав на звороті такі слова: «Від Седрика для Ватсона». Ватсон здивувався, але Шерлок сказав: – Мабуть, ця жінка знала тебе, Ватсоне, і Седрика.

У відповідь той нічого не сказав.

Через деякий час з'ясувалось, що ця жінка була дружиною Седрика. Вона сказала Шерлоку, що підозрює свого попереднього чоловіка Фредеріка. Шерлок Холмс і доктор Ватсон хотіли знайти Федеріка, але не змогли знайти його вдома, але там побачили ніж, яким було вбито Седрика.

Наступного дня Холмс відправився в ліс, тому що там був будиночок Фредеріка. Там його й знайшли мертвим. На столі була записка, в якій було написано, що це він вбив Седрика і не може собі цього пробачити. Таким чином, Шерлок Холмс і доктор Ватсон розкрили вбивство, але карати не було кого.

Коротенко Олександра

Кушинь Альона, Кириченко Данило.

**Редакційна група гуртка
«Юний журналіст». Головний
редактор: Долгих Аліна**